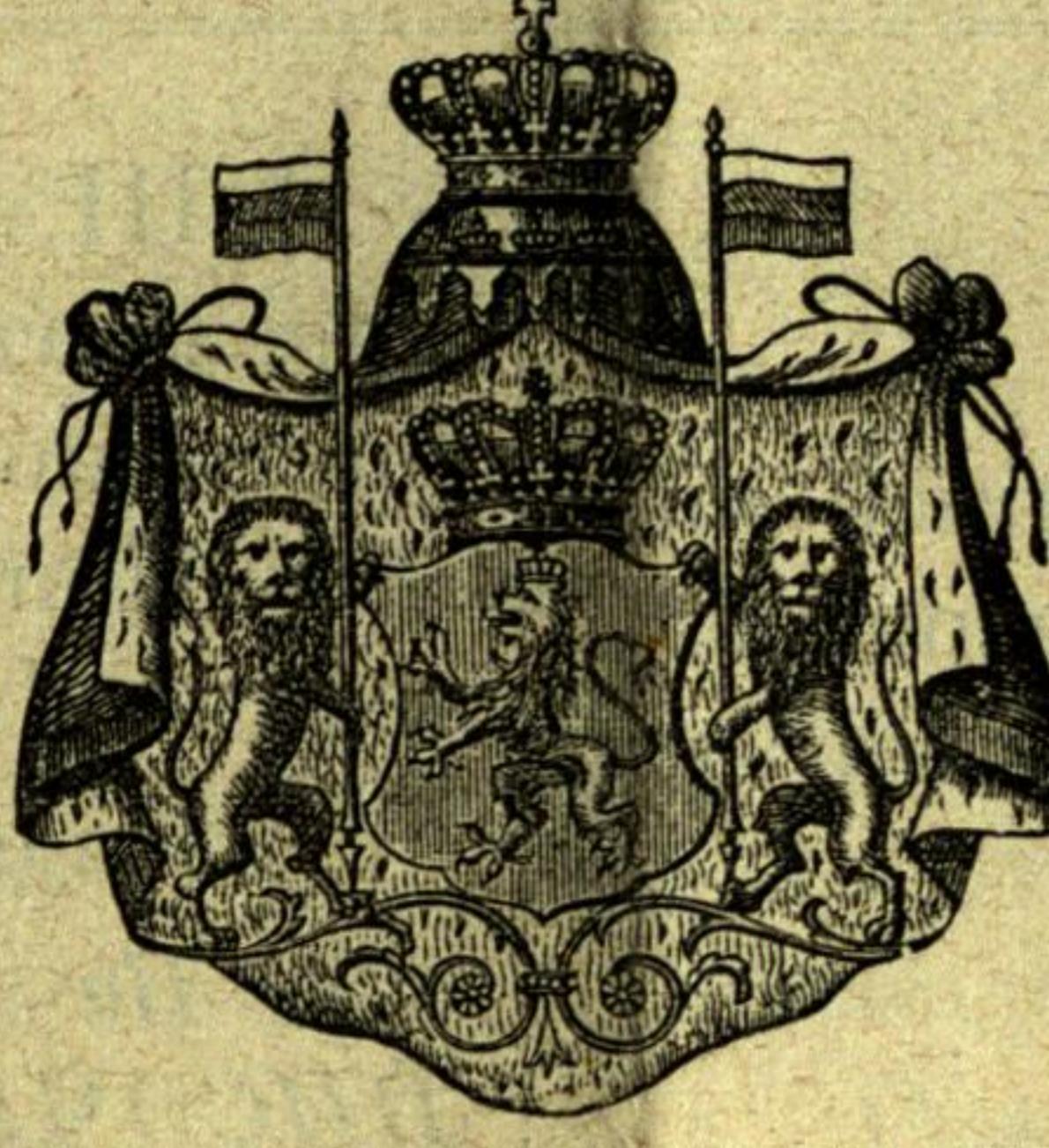

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСНИКЪ“
за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСНИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, събота 30 октомври 1882.

БРОЙ 124.

Отъ Военното Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО като признава за необходимо и полезно да се запази въ памятьта на бѫдѫщите поколения, началото на образованието Българската войска, така сѫщо и участието, което първите български дружини взехъ въ редовете на Руската Армия, въ връме на борбата за освобождение своята си татковина отъ турския яремъ, благоволи да заповѣда да се пристъпи при Военното Министерство къмъ съставяне историята на Българската Армия.

Примѣра на по-старитѣ братя, които испълниха честно своя дългъ въ миналата война, предаденъ отъ историята безпристрастно, ще въодушеви младата Българска войска, и ще послужи за залогъ на бѫдѫщата ѝ слава. Увѣреността въ съчувствието на всички г-да офицери, които сѫ служили и служатъ въ Българската Армия и опълчението, къмъ предстоящия трудъ дава надежда, че всѣки отъ тѣхъ ще смѣта за своя свята длъжностъ да внесе въ него своя драгоцѣнътъ взносъ, като съобщи всичките, каквито има, документи, кроки на позиции, лични въспоминания, описания на отдѣлни епизоди и пр., съ което ще се даде възможностъ да се възпроизведе на страниците на историята, съ пълна точностъ и ясность, както трудната работа при началото на организацията опълчението въ Кишиневъ, така и славната боева дѣятелност на първите дружини при Ески-Загра, на Шипка, при Шейново и прочее.

Документитѣ и т. п. умолява се да се адресуватъ на името на Военния Министъръ, отъ Генералния Штабъ Генералъ Маиоръ Барона Каульбарса въ София, и при това да съобщи, ако желае нѣкой да му се запази името въ секретъ.

Като се свърши необходимостта, всичко, което се получи, ще се възвърне на владѣлците съ най-дѣлбока признателностъ.

3—3

ОФФИЦИЈАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№. 725.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, и на основание пълномощията дадени Намъ отъ Свищовското Велико Народно Събрание и съгласно съ членъ 99 отъ Избирателниятъ Законъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да се свикатъ първостепенните избиратели въ Недѣля на 21 ноември 1882 година за да избератъ гласните.

Да се свикатъ гласните въ недѣля на 28 сѫщия ноември, за да избератъ представители за Обикновеното Народно Събрание.

Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Русе на 28 октомври 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ: Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 716.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 25 текущий 1882 год. подъ №. 7427,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснатъ на Плевенския окръженъ управител четиристотинъ лева, които да се употребятъ за поправление повредените памятници при градовете Плевенъ и Никополъ.

II. Горѣпоменжтата сумма да се вземе отъ извѣнредните разноски на Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Русе на 14 октомври 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ: Министъръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ указъ подъ №. 718, отъ 14 септември т. г. се постановява: да се вземе изъ § 20 ст. II отъ бюджета за настоящата година сумма 3000 лева, и се присъедини къмъ § 17 ст. IV за командировки по медицинската част до края на н. година.

Съ указъ подъ №. 719, отъ сѫща дата, уволянява се секретаря при Върховниятъ Медицински Съветъ Д-ръ И. Брадель отъ занимаемата му длъжностъ отъ 15 текущий октомври по негова просба.

Съ указъ подъ №. 720, отъ 14 октомври т. година, отчислява се смотрителътъ на Варненския окръж. затворъ З. Жендовичъ за нередовностъ по служба и защото е прѣдаденъ на сѫдъ за злоупотрѣбление.

Съ докладъ подъ №. 7487, отъ 27 септември т. г., разрѣшава се 25 дена заграниценъ отпускъ на И. Д. Търновскиятъ околийски началникъ.

ПРИКАЗЪ

№. 10.

На вакантната длъжност смотрител при Варненски окръженъ затворъ се назначава за и. д. отставний сержантъ Карпъ Юрахно съ плата отъ денътъ на стъпваньето му въ длъжностъ.

София, 25 септемврий 1882 година.

Подписалъ: Министъръ на Вътрешнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРИКАЗЪ

№. 14.

Съгласно указа на Негово Височество отъ 15 септемврий т. г. подъ №. 641 бившиятъ Софийски полицмейстеръ Ив. Банковъ се назначава за и. д. помощникъ на Софийски градоначалникъ, а за и. д. участкови началици бившия помощникъ на полицмейстера Т. Черневъ съ предвидената по штата заплата, бившиятъ пристави П. Раевъ, Т. Симеоновъ и Стане Байчевъ съ заплата по 3200 лева въ годината. Всичките тия лица ще получаватъ заплата отъ денътъ на встъпваньето имъ въ длъжностъ.

София, 27 октомврий 1882 год.

Подписалъ: Министъръ на Вътрешнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№. 723.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашия Финансовъ Министъръ, представено Намъ съ доклада му отъ 15 октомврий 1882 година подъ №. 24313,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се пренесатъ изъ § 3 статия 2 отъ бюджета на Финансовото Министерство петдесетъ хиляди лева за попълнение § 3 статия 4 на същото Министерство, за непредвидени расходи до края на текущата финансова година.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ г. Русе 21 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписалъ:

Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№. 724.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ направено Намъ съ докладътъ му, отъ 15 октомврий подъ №. 24317,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Н. Каракашевъ да се назначи писарь при Тутраканската митница, вместо Чорапчиева, който да се премѣсти за помощникъ оцѣнителя, въ Варненската митница, на място вакантно.

II. Табачния контролеръ Храновъ, въ с. Жилница, Кюстендилски окръгъ, да се премѣсти за писарь, при Кюстендилската митница на място Д. Шахова, който да се назначи, на мястото на първия за табаченъ контролеръ.

III. Заплатитъ на новоназначените лица, да се произвеждатъ отъ деня приемание длъжността, а на другите да се не прекъсватъ.

Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ г. Русе, 21 октомврий 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№. 24318.

Господарю!

Видинския окръженъ управител съ рапорта си отъ 12 текущий, подъ №. 4118, ходатайствува да се разрѣши двадесетъ-дневенъ заграниценъ отпускъ на контролера Ангелъ Станковъ, който иска по семейни обстоятелства да отиде въ Румъния. Като намирамъ уважителна просбата на контролера Станковъ, имамъ честь да моля Ваше Височество, да благоволите да одобрите това мое предложение за отпуска, който да се счита отъ 10 до 30 текущий мѣсяцъ октомврий.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 15 октомврий 1882 година.

Подписалъ:

Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№. 24319.

Господарю!

Честь имамъ да моля най смилено, Ваше Височество, да благоволите да разрѣшите четиридесетдневенъ заграниценъ отпускъ на управителя на Ломската митница Яни Неновичъ, по причина на болѣсть.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 15 октомврий 1882 год.

Подписалъ:

Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№. 712.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 13 октомврий 1882 година подъ №. 2762 и съгласно съ мнението на Държавниятъ Съветъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се отпуснатъ двѣ хиляди лева на Никополската община като временна помошъ за поддържане мѣстните училища.

II. Тая помошъ да се истетли изъ суммата опредѣлена въ текущия бюджетъ за едноврѣменни помощи на общински училища.

Съ испѣлнението на настоящий указъ се натоварва Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ г. Руссе на 16 октомври 1882 год.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

Съ указъ подъ № 713, отъ 16 октомври г. г., се постановява: по ст. I опредѣляватъ се хиляда и двѣстѣ лева за поддържанието на единъ български учителъ въ с. Бѣла (Варненско окр.) презъ настоящата учебна година, и по ст. II. тая сумма да се истеглюва изъ суммитъ, опредѣлени въ бюджета за едноврѣменни помощи на общински училища.

Съ указъ подъ № 714, отъ сѫща дата, се постановява: по ст. I отпуска се за поддържание класното училище въ Орѣхово едноврѣменна помошъ въ размѣръ двѣ хиляди лева, и по ст. II тая помошъ да се земе отъ суммата опредѣлена въ текущий държавенъ бюджетъ за помощи на общински училища.

ПРИКАЗЪ

№ 21.

Назначава се отъ 15 септември т. г. Антонъ Корбеларовъ за привремененъ учителъ при Софийската класическа гимназия, съ годишна заплата 2800 лева.

София, 16 октомври 1882 год.

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

По Военното Вѣдомство.

ПРИКАЗЪ.

№ 202.

По представлението на началника на Военното Училище споменжтите въ приложениетъ тукъ списъкъ младежи, които сѫ издържали установения екзаменъ, се зачисляватъ въ Техническото отдѣление на Военното Училище.

Отъ тѣхъ 27 человѣка въ втория класъ юнкери и 33 человѣка отъ новоприетите въспитанници.

София, 16 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Кауљбарсъ.

СПИСЪКЪ

на юнкерите, които се намиратъ въ Межевата школа отъ 1881 год.
и които сѫ преведени въ втория класъ.

Костантинъ Кожухарски, Панаюотъ Трифоновъ, Захарий Бачевъ, Станю Топаловъ, Арсений Пешевъ, Григоръ Тричковъ, Иванъ Мотикаровъ, Стефанъ Николовъ, Лазаръ Козаровъ, Георгий Панчевъ, Тодоръ Бояджиевъ, Петъръ Желябовъ, Коста Минковъ, Дионисий Писиновъ, Димитрий Венковъ, Лазаръ Лазаровъ, Антонъ Петковъ, Станко Кантарджиевъ, Иванъ Цвѣтановъ, Иванъ Симитчиевъ, Иванъ Паневъ, Иванъ Петровъ, Филипъ Скаланковъ, Трифонъ Киневъ, Иванъ Ивановъ, Александъръ Групчевъ и Никола Манчевъ.

СПИСЪКЪ

на младежите, които сѫ приети въ Межевата школа отъ Военното на Негово Височество Училище и които сѫ зачислени въспитанници.

Желѣзко Драговъ, Киро Георговъ, Цаня Паралесовъ, Кирилъ Желѣзовъ, Евстафий Ахчискый, Апостолъ Палещутский, Константинъ Потайниковъ, Иванъ Наумовъ, Богославъ Калевъ, Коста Каварналиевъ, Иванъ Бояровъ, Николай Дражковъ, Иванъ Васильевъ, Георгий Христовъ, Христо Петковъ, Димитъръ Ивановъ, Семенъ Кирмитчиевъ, Василий Тодоровъ, Петъръ Хаджиевъ, Александъръ Цвѣтановъ, Маринъ Чомаковъ, Анастасъ Христовъ, Иванъ Петровъ, Тодоръ Стояновъ, Иванъ Бобчевъ, Димитрий Хайдуковъ, Стойко Камбуровъ, Гено Руссовъ, Илия Теодоровъ, Петъръ Шалварджиевъ, Димитрий Димитровъ, Николай Капитановъ и Стефанъ Радевъ.

ПРИКАЗЪ

№ 203.

По представлението на началника на Военното Училище младежите: Михаилъ Евстафиевъ, Николай Михайлъловъ, Димитъръ Петровъ, и Иванъ Василевъ се зачисляватъ, въ Военното училище въспитанници въ приготовителния класъ, на вакантни място.

София, 16 октомври 1882 година.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Кауљбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 205.

Командира на Севлиевската № 14 дружина майоръ Каушалински по собственото си желание е уволненъ отъ служба съ Височайши приказъ отъ 15 октомври. Съжалявамъ че малко врѣме можихъ да служа заедно съ майора Каушалински, но и въ това кратко врѣме азъ можихъ напълно да узная неговата полезна и усърдна служба, неговото честно отношение къмъ нея и пълното знание на своите си длѣжности.

Като се раздѣлямъ съ майора Каушалински съмѣтамъ за свой приятенъ дѣлъ да му изразя искренната си благодарностъ.

София, 19 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Кауљбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 206.

По представлението на началника на Военното Училище свършившите младшия класъ отъ Елисаветградското кавалерийско юнкерско училище юнкери: Иванъ Топаловъ и Христо Гиговъ се зачисляватъ като юнкери: въ втория специаленъ класъ на Военното училище.

София, 20 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ
Генералъ-Майоръ Баронъ Кауљбарсъ.

По Санитарната Часть.

ПРИКАЗЪ

№ 9.

Върховниятъ Медицински Съвѣтъ, въ засѣданietо си отъ 21-и текущий, като прегледа представенитъ на 20-и октомври при прошение отъ Американски подданикъ, Д-ръ Ф. Кингсбери, една Английска и друга Американска докторски дипломи, позволи му свободно медицинска практика въ Княжеството. Горѣзложеното се обявява за всеобщо знание.

София, 22 октомври 1882 год.

Генералъ-Инспекторъ по Санитарната Часть
Лейбъ Медикъ Д-ръ Гримътъ.

По Министерството на Общите Сгради.

СЪОБЩЕНИЕ.

Негово Височество Господаръ благоволи да покажува сребренна медаль „за заслуга“ на инженера Лабелла и архитектора Срюнангера за заслугите, които тия лица се оказали при построяването на Княжески Дворецъ въ гр. Русе.

Управляющій Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вѣлковичъ.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ АЛЬ.

Отъ Държавния Съвѣтъ.

Рѣшенія.

Засѣданіе LXXXV отъ 19 Юния т. г.

Прѣдмѣти:

1) Оплакваніето отъ Н. Попова изъ г. Русе, който казва, че отъ три мѣсеки на самъ заискалъ право способность за адвокатство, но общинското управление, противъ съгласието на окружния управител, не му давало. Просителът моли Държавния Съвѣтъ да го защити отъ преслѣдваніята на общинското управление, като казва, че другояче трѣба съ разбояничество да прѣхранва многобройното си семейство. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ отъ една страна, че просителът трѣба да се обирне съ жалбата си къмъ непосрѣдственното началство на учрѣждението, отъ което се оплаква и отъ друга неприличнитѣ изражения, които той употребява, едногласно рѣши:

Да се остави това оплакваніе безъ послѣдствие.

2) Опредѣлянето пенсия на прѣстарѣлия учителъ Андроника Иосифовъ. По поводъ на това Министерството на Просвѣщението съ отношеніето си отъ 17 юния т. г. подъ №. 1515 казва, че минулата година съ Височайши указъ подъ №. 759 отпусняла се единоврѣменна помошь отъ 500 лева на поменжтия учителъ А. Иосифовъ, родомъ отъ Охрида, който е учителствувалъ около 40 години по разни мѣста въ Македония, именно: 13 години въ Охрида, 7 години въ Кукушъ, $3\frac{1}{2}$ въ Негрита, нѣколко врѣме въ Магарово, Дорянъ и пр. При отпусканіето рѣчената помошь казано било на Иосифчова, че съ врѣме ще може да му се отрѣди една постоянна пенсия, като билъ задлъженъ да се върне въ Македония за да учителствува тамъ още, колкото му бѫде възможно. Иосифовъ сега живѣялъ въ Охрида, но по болѣтна причина той останалъ безъ занятие и безъ каква-годѣ поддържка съ едно многобройно семейство. Той моли да му се опредѣли пенсия. Г. Министъръ, като признава необходимостта да се назначи на просителя постоянна пенсия, казва, че всичката сумма, която оставала на расположение за издаваніе пенсии, се ограничавала само съ 1500 лева и е на мнѣніе да му се отпусне годишна пенсия отъ 500 лева. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ 40-годишната дѣятелност на рѣчения учителъ по разни мѣста въ Македония, едногласно прие:

Да се отпуска отъ Министерството на Просвѣщението ежегодна пенсия на учителя Андроника Иосифовъ въ Охрида (Македония) въ размѣръ на 500 лева.

3) Исканіето авансъ на Н. Тѣлчищовъ и братия Ив. Гешови, кредитори на българската въ Цариградъ църква и приготвянето проектъ за окончателното рѣшеніе на повдигнѣтия отъ тѣхъ въпросъ. Г. Министъръ на Външните Дѣла и Исповѣданіята моли Съвѣта да се занеме съ приготвянето проектъ за окончателното рѣшеніе на рѣчения въпросъ, като му прѣпраща: а) прощеніето отъ Н. Тѣлчищовъ и братия Иванъ Гешови и б) княжеския указъ отъ 14 юния текущата година подъ №. 430. Съвѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че въпросътъ за издаваніе авансъ на кредиторите по граденътъ българската църква въ Цариградъ и за приготвянето проектъ за способа на окончателното исплащане на тие кредитори има нѣжда отъ прѣдварително изучваніе, прие;

Да се избере една комиссия мѣжду членовете на Съвѣта, която да пригответи проектъ за рѣшеніе на рѣчения въпросъ и да го представи въ общото събрание согласно съ § 20 и 22—26 отъ правилника за Държавния Съвѣтъ.

4) Отзивътъ отъ Министерството на Финансите по обвинението личния съставъ на Ломската митница. Рѣченото Министерство съ отношеніето си отъ 16 Юния т. г. подъ №. 13,398 отхвърля отъ себе обвинението, че то прѣнебрѣгнѣло една отъ най-важнитѣ си обязанности, налагаема отъ § 8 на закона за Смѣтната Палата, понеже още на 25 Мая т. г. било прѣпратило дѣлото на Ломската митница до прокурорския надзоръ при Софийския аппелативенъ съдъ и рѣшението на Държавния Съвѣтъ било основано на прѣдположението изразено отъ Върховната Смѣтна Палата, която въ отношеніето си отъ 5 Юния т. г. подъ №. 767 казва: „отъ исказаното мнѣніе на Финансовото Министерство Палатата заключи, че то не иска да даде ходъ на нейнитѣ отношения и по тоя начинъ явно нарушава членъ 8 отъ закона за Палатата“. Ако обаче, про дължава Министерството, Палатата вмѣсто да направи подобни неоснователни заключения и да ги съобщава въ Държавния Съвѣтъ, би попитала Министерството на Финансите пратено ли е по менжтото дѣло въ сѫдилищата, нѣма съмѣнѣние, че подобна неприятна прѣписка щѣше да се избѣгне. Съвѣтътъ, като взе въ съображеніе буква ж) на § 19 отъ устава и § 60 отъ правилника за Държавния Съвѣтъ, едногласно постанови:

Да се даде съѣдѣніе на Финансовото Министерство, че Държавният Съвѣтъ, при издаваніето на рѣченото рѣшеніе, не е могълъ да си позволи такова предположение, че личният съставъ на Ломската митница е даденъ подъ сѫдъ безъ прѣдварителното признаніе на Съвѣта, което (признаніе) обаче по сега става излишно.

Отъ Софийский Градоначалникъ.

По Столичната Полиция.

ПРИКАЗЪ

№ 2.

1. Забѣлѣзано е, че презъ пазарнитѣ дни движението по улицитѣ въ Столицата е съвѣтъ стѣснено, по причина, че колята и коньетъ съ сѣно, дърва, въглища и др. т. се спиратъ за продаванье по улицитѣ и често биволитѣ лѣгатъ по земята, а отъ това съвѣршенно се затруднява движението особено по Булеварната улица. Вслѣдствие горѣзложенното предписвамъ на полицейскитѣ чиновници, да взематъ за ржководство слѣдующитѣ правила:

а) влизанието на коля и коне съ сѣно, дърва, въглища и т. н., за продаванье по улицитѣ на града, строго се запретява;

б) за распродаване такива предмети опредѣлятъ се мѣстноститѣ вѣнъ отъ града, именно: мѣстностъта на Ломскитѣ пѣтъ отвѣдъ „Шарений мостъ“, на Цариградскийтѣ пѣтъ около болницата, на Орханийскитѣ пѣтъ задъ казармитѣ и мѣстностъта на Княжевий пѣтъ около еврейскитѣ гробища. На тия мѣста ще отиватъ всичкитѣ желающи да купуватъ дърва, сѣно и въглища;

в) ония, които сѫ продали товарътъ си, свободни сѫ да влизатъ съ колята или съ коньетъ си въ града, но длѣжни сѫ да вървятъ всѣкога предъ биволитѣ си като ги водятъ тѣй, щото да направяватъ колата си по дѣсната страна на улицата и строго имъ се запретява да се спиратъ по кръчмитѣ и дюкянитѣ. Тия които сѫ продали товарътъ си и сѫ влѣзли въ града длѣжни сѫ на запитванието отъ полицейски чиновникъ, да покажатъ вѣрно кому сѫ продали товарътъ си;

г) въ случай, когато има основание да се подозрѣва, че товарътъ е непродаденъ и показанието на продавача е лѣжливо, полицията се удостовѣрява за това, като съпровожда продавачътѣ до оказаний адресъ. Виновнитѣ въ лѣжливо показание ще бѫдатъ подвъргнати подъ отговорностъ за неиспълнение полицейскитѣ распореждания;

д) тия правила да се обявятъ на населението чрезъ печатани обявления, които да се залѣпятъ по всичкитѣ улици и бариери на града.

2. Предписвамъ на г. г. участковитѣ пристави, да иматъ при полицейскитѣ участъци особенни книги, споредъ даденний имъ образецъ, въ които да записватъ задържаваещитѣ подъ арестъ при полицейскитѣ участъци съ обозначение, името и фамилията на арестованитѣ, денътъ и часа когато е арестованъ, на какво постановление, защо е арестованъ и кога е освободенъ. За задържане лица, безъ испълнение описаното правило, виновнитѣ ще подлѣжатъ подъ строга отговорностъ.

3. Забѣлѣзано е не веднажъ, че полицейскитѣ нижни чинове стоятъ на постовете си съ кампици въ рѣцѣ, като намирамъ това несъответстващо съ достоинството на полицейски служител, предлагамъ на г. г. участковитѣ пристави да внушатъ на подвѣдомственитѣ си нижни чинове, че строго имъ се запретява да воятъ кампици.

4. Като имамъ предъ видъ, че нижнитѣ чинове отъ полицията се хранятъ по кръчмитѣ и кавенетата и понеже намирамъ, че такова хранение е вредително за здравието имъ и неудобно въ всѣко отношение, за това предписвамъ на г. г. участковитѣ пристави да се постараятъ и изнѣбрятъ възможнитѣ средства за устройване при всѣки полицейски участокъ общи кухни, снабдени съ необходимитѣ принадлежности, за приготвяне ястие на нижнитѣ

чинове. Въ този случай тия (нижни чинове) отъ всѣкой участъкъ избиратъ вѣрно изъ помежду си, лице, на което възлагатъ грижата за приготвяне ястието и на което повѣряватъ стопанскачасть. Избранното лице за готвачъ разрѣшавамъ по възможностъ да бѫде освобождавано отъ другитъ служебни обязанности.

5. За и. д. помощникъ на участковий приставъ при I-й участокъ да постъпи Данилъ Григориевъ и за такъвъ при IV-й участъкъ да постъпи Владимиръ Боготиновъ.

6. Съдържателитъ на кръчми и гостинци пекѫтъ мѣсо, суджуци и други такива на откритий въздухъ, отъ което по улиците се распространява тежка и задушлива миризма, вредителна за здравието на човѣка. За това предлагамъ на г. г. приставитъ строго да наблюдаватъ, щото съдържателитъ на кръчми гостинци, и въобще ония които иматъ такова занятие, да пекѫтъ горѣпоменжитъ предмѣти въ пещи, а никакъ да не си позволяватъ да поставятъ мангала съ скари предъ кръчмитъ и по прозорците на кръчмитъ си.

София, октомври 1882 год.

Градоначалникъ: Карновичъ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министъ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

УГЛАВНО СЪДОПРОИЗВОДСТВО.

(Продължение отъ брой 122).

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

ЗАКОННИТЕ ПОВОДИ ЗА ПОЧНУВАНЬЕ НА СЪДСТВИЕТО.

278. Законни поводи за почнуванье на предварително слѣдствие могѫтъ да бѫдѫтъ:

- 1) обявления и жалби отъ частни лица;
- 2) съобщения отъ полицията, присъственниятъ мѣста и дѣлностните лица;
- 3) възбужданье дѣла отъ прокурора, и
- 4) възбужданье дѣла по непосредственото усмъртение на съдебниятъ слѣдователъ.

Забѣлѣжка. — Предварително слѣдствие по жалба отъ претърпѣвше лице неможе да бѫде почнжто, само въ случай ако, за да се опредѣли престъпността на дѣянietо зависи отъ опредѣляваньето отъ гражданскиятъ съдъ въпроситъ, чрезъ които се разбира че трѣбва да се даде ходъ на угловното преслѣдование, съгласно съ 22 ст. отъ този законъ.

279. Обявление за престъпно дѣяние, при което обявитель е билъ очевидецъ, може да служи за достаточенъ поводъ да се почне слѣдствие, макаръ и да нѣма никакви други улики прѣдъ видъ на слѣдователя.

280. Обвиняванье въ каквото и да е престъпно дѣйствие, при което обвинителътъ не е билъ очевидецъ и не е представени отъ него какви-годъ доказателства за удостовѣрение на обвиняванието, не съставя достаточенъ поводъ за да се почне слѣдствие.

281. Безименнитъ пасквили и подхвърленитъ писма не съставятъ законенъ поводъ за почнуванье на слѣдствие, но ако тѣ съдържатъ въ себе си показания за важно злоумишлене или престъпно дѣяние, което заплашва общественото спокойствие, то служатъ за поводъ на полицейско распитванье или дознание, отъ което може да произлѣзе и самото слѣдствие.

Забѣлѣжка. — Распитванията и негласнитъ (тайнитъ) дознания за такъвъ родъ писма могѫтъ да се извършватъ и отъ самитъ съдебниятъ слѣдователъ съ съдѣствието на полицията.

282. Обявленietо на лицето, което е претърпѣло отъ злодѣянието или престъплието, се признава за жалба.

Въ всѣка подадена на слѣдователя жалба се означава:

- 1) врѣмето и мѣстото, гдѣто е станало престъпното дѣяние;
- 2) причинитъ, по които се хвърля на когото и да е подозрѣнието;
- 3) понесенитъ вреди и загуби, и

4) приблизително изброяванье възнаграждението, ако то се иска.

283. Жалбитъ се считатъ достаточенъ поводъ за почнувание слѣдствие. Нито съдебниятъ слѣдователъ, нито прокурорътъ не могѫтъ да откажатъ за това на лицето, което е претърпѣло отъ злодѣянието или престъплието.

284. Презъ всичкото време додѣто се извършва слѣдствие, тоя, който е подалъ жалбата, има право:

- 1) да представя своитѣ свидѣтели;
- 2) да присъствува при всичкитѣ слѣдственни дѣйствия и да предлага въпроси, съ разрѣшение отъ слѣдователя, на обвиняемий и на свидѣтелитѣ;
- 3) да представя доказателства за подкрепяванье на исказъти си, и
- 4) да иска, за своя смѣтка, да му се даватъ преписи отъ всичкитѣ протоколи и постановления.

285. Приносящитъ жалбата може да моли да се взематъ мѣрки за обезпечението на искаемото му възнаграждение. Но съдебниятъ слѣдователъ съобщава съ представление на съда за вземанье такива мѣрки, само въ случай, когато признае молбата на ищеща за основателна.

286. Обявленietо и жалбитъ могѫтъ да бѫдѫтъ писменни или устни и се приематъ въ всѣко време както отъ полицейските лица, така и отъ съдебниятъ слѣдователи, отъ прокурорите и тѣхните помощници. Врѣмето на подаваньето и съдържаньето на обявленietо или на жалбата, а така сѫщо показанията, дадени при разглежданьето, се вносятъ въ протокола.

287. Слѣдъ като получать обявленietо или жалбата, съдебниятъ слѣдователъ, или полицейското дѣлностно лице, незабавно распитва обявителя или жалбоподавателя за обстоятелствата на происшествието, или за извѣстнитъ нему признания на престъпното дѣяние и, въ случай ако той явно обвинява нѣкого си въ злодѣяние или престъпление, то слѣдователътъ му припомнюва за наказанието, което се налага за лжеливи обявления.

288. Подаванietо обявление или жалба не задължава доказаваньето на престъпното дѣяние, но подвърга на отговорностъ за всѣко лжеливо показание.

289. Ако въ съобщенията на полицейските или на другите присъственни мѣста и дѣлностни лица съдебниятъ слѣдователъ не найде достаточни основания за произвожданье на слѣдствие, той незабавно съобщава за това на прокурора или на неговия помощникъ.

290. Прокурорътъ и неговиятъ помощникъ могѫтъ да възбуждатъ дѣла както по доходящите до нихъ свѣдѣния, така и по непосредствено отъ тѣхъ съгледанитѣ злодѣяния или признания на престъпни дѣйствия.

291. Съдебниятъ слѣдователъ пристъпя къмъ слѣдствие по свое собствено усмъртение само въ този случай, когато завари извършающето се или токо щомъ се е извършило престъпното дѣяние.

292. Ако, когато се извършва слѣдствие за едно престъпление, бѫдѫтъ открити признания на друго, които нѣматъ сѫщественна свързка съ производимото дѣло, то слѣдователътъ като вземе мѣрки за запазване тия признания, а въ случаите, показани отъ закона, и за пресичане на подозрѣваемий способитъ да не избѣгне отъ диренъето, съобщава за това на прокурора или на неговия помощникъ и пристъпя изново да изследва открыто престъпление не инициаторъ, освѣнъ по предложение отъ лицата на прокурорскиятъ надзоръ.

(Слѣдва).

Извлѣчение отъ рапорта на Търновския окр. войнски началникъ подъ № 3285.

На 16 октомври т. г. прѣзъ нощта неизвѣстно число разбойници били нападнати въ мѣстността „Кара-дере, Кесаревска околия, отъ драгунитѣ, изъ сѫщата околия, и при прислѣдваньето имъ, послѣднитѣ сполучили да взематъ отъ разбойниците 4 коня, отъ които 3 съ сѣда, а разбойниците, били прислѣдвани до утринята, но безъ успѣхъ.

На 21 октомври н. г. една шайка отъ 16 разбойници се появила около Османъ-Пазаръ, при прислѣдването й въ с. Хюсенлеръ се хванжъ само единъ конь.

На 22 октомври друга шайка разбойници се явила около с. Махмуди-Къой, Ески-Джумайска околия. За прислѣдването ѝ се испратили драгуни.

Обща вѣдомостъ

за числото на болните, които сѫ се лѣкували въ болниците презъ мѣсецъ юлий 1882 година.

Название на болниците	до мѣсецъ юлий имаше	дойдоха	оздравиха	умрѣха	излѣзоха	за августъ оставатъ
I-во класни болници	Софийска	67	89	63	8	—
	Търновска	85	117	96	2	—
	Шуменска	42	33	35	3	—
	Варненска	50	69	61	3	—
	Русенска	48	60	62	2	—
	Видинска	40	43	41	2	—
II-ро класни болници	Кюстендилска	32	49	49	2	—
	Самоковска	5	12	9	—	—
	Радомирска	20	12	17	1	—
	Севлиевска	18	22	28	—	—
	Ловчанска	35	40	47	—	—
	Габровска	21	16	24	—	—
	Еленска	29	27	30	1	—
	Свищовска	14	29	22	1	—
	Плѣвненска	26	42	42	4	—
	Разградска	21	22	25	2	—
	Ломъ-Паланска	17	32	22	4	—
	Берковска	11	55	49	1	—
	Силистренска	18	40	45	1	—
	Ески-Джумайска	11	20	21	—	—
	Всичко	650	916	873	44	649
III-то класни болници	Дупнишка	9	10	10	1	—
	Ряховска	9	17	15	1	—
	Провадийска	5	25	19	3	—
	Добричска	6	14	15	1	—
	Балчикска	3	10	13	—	—
	Трънска	8	11	13	1	—

Главенъ Врачъ на Гражд. Медицинско управление: Д. Моловъ.
Секретарь: А. Мановъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавастъ“.)

Кairo, 26 октомври. Шерифъ паша постоянно съвѣтъ, да казва, че той не може да прикани френски контролеръ да присъствова въ засѣданията на министерски съвѣтъ, понеже Английски контролеръ отказва да присъствова.

Пеща, 26 октомври. Г. де Калай, като отговаря на многобройни запитвания предъ Унгарската делегация, излага причините на послѣдното въстание въ Босна. Той вижда тѣзи причини въ антипатията на населението противъ всичките чужденци и чужди учреждения, въ влиянието на Черногорския народъ и въ други мѣстни съображения. За да се укрепи положението на тази страна, ще биде нуждно да се остави тамъ още нѣколко врѣме въ достаточено количество войска, да се организира една прочна администрация, която да има своя центръ въ Сараево и да се въспрепятства на Черногорското влияние, чрезъ известна предпазливостъ, която има насърто да се земе.

За прекратяване на разбойничествата предполага се една летуче колона отъ 300 волентири.

Наборитъ на войските ще се извршватъ презъ 1883 год. сѫщо тѣй както презъ 1882. Това слово на г. де Калай се посрѣщажло съ рѣкоплѣскания.

Виенна, 27 октомври. Тази вечеръ много стотини работници ботушари и други изъ тѣлпата обезпокоили жителите на предградията Josephstadt и Neustadt като тичали по улиците съ подсвирвания и съ викове.

Войските, които се испроводиха за да ги разгонятъ, били посрѣщани съ камене. Тогава войските употребиха сабли. Мнозина отъ смутителите били ранени.

Въ десетъ часа вечерта порядъка се възвори.

Лондонъ, 27 октомври. Daily-news казва че Графъ Игнатиевъ искалъ да прави прѣговори за Френско-руски съюзъ, извиканъ отъ първенството на Англия въ Египетъ, но че Графъ Игнатиевъ не сполучилъ. Френското правительство дору само било съобщило на Английското правительство това искане.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александъ I-и Князъ Български, на 1882 год. септември 10-и день, Дърмански мировий съдия разгледа гражданското дѣло подъ №. 281/82 год. по искътъ на Молла Керима отъ с. Пещерна съ Герго Ганчовъ отъ с. Г. Брешница, по настоящемъ живущъ въ с. Зимничъ (Ромжния) за 730 гр. съ записъ.

На основание чл. чл. 68, 71, 100, 103, 115, 116, 120 до 125 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Задочно рѣши:

Осѫжда Герга Ганчовъ да заплати на Молла Керимъ 730 гр. дългъ по записъ, 18 лева за публикация призовка въ броевете №. 27, 28 и 29 отъ 1882 год. и всички други разноски, които ще послѣдватъ до исплатището му.

Това задочно рѣшение подлежжи на отзивъ съгласно чл. 121 отъ сѫщото съдопроизводство отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий съдия: И. Ивановъ.

Секретарь: Т. Бояджиевъ.

РЕШЕНИЕ

№ 96

Въ името на Негово Височество Александъ I-и Князъ Български, на хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година, двадесетъ и първий августъ, Трънски окръженъ съдъ въ публичното съдѣдание при слѣдующий съставъ: предсѣдателъ Ив. Ив. Доковъ, членове: Симеонъ Моневъ и Стефанъ Титковъ, при секретаря Харалампий Драгановъ и въ присѫствието на и. д. прокурора Кирилъ А. Стайковъ, разглѣда гражданското дѣло подъ №. 5, по описа за 1882 година, по искътъ на жителя отъ с. Клисура (Трънска околия) Зафирко Златковъ, срѣщу с. Власинската община (Кралевство Сърбия) за 7902 грона, седемъ хиледи деветстотинъ и два грона по контрактъ, сключенъ за една мера, находяща се въ територията на Българското Княжество (Трънско окръжие).

Обстоятелства да се породи тоя процесъ сѫ:

Истецъ Зафиръ Златковъ отъ с. Клисура, прѣзъ 1880 година, а именно на 29-и априлий, като ималъ да зема отъ с. Власинската община 19,252 грона, свързалъ контрактъ, щото поменатата община срѣщу тѣзи пари, му отстѫпва собственната си мера, находяща се въ българската територия и то за двѣ години: отъ 1880—1882 година. Истецъ Зафиръ Златковъ, когато почналъ експлоатиране мера, жителите отъ околните села Колуница, и Божица, като видѣли, че Зафиръ Златковъ присвоилъ и тѣхната мѣра, потажили се прѣдъ Трънски окръженъ управителъ съвѣтъ, който послѣдний да расправи споровете между имъ командированъ единъ отъ членовете си да преглѣда работата. Членъ отъ съвѣта, като видѣлъ, че село Власинската община отдала неправилно и чуждата мера подъ наемъ, той позволилъ на споменатите села да се ползватъ отъ соб-

ственната си мера, а Зафиръ Златкову запрѣтилъ. Зафиръ Златковъ (истецъ по дѣлото), като узналъ, че е тѣй работата, прибиралъ приходитъ само отъ половината мѣра прѣзъ тѣзи двѣ години, и като се свѣршилъ срокътъ, той заявява искъ въ сѫдътъ, за подкрѣпле-
ние който представя склоненій му контрактъ, и на основание тре-
тий членъ отъ него, който гласи: „Власинската община дава право
на Златковъ и обѣщава се, ако въ случай излѣзатъ претенции за
прѣвзимане условенитѣ мѣста отъ страна на българските и други
сѫдове, да подмирятъ количеството, а сѫщеврѣменно Златковъ
поднесе документи за привезитѣ земи“. За това моли сѫдътъ да
осуди Власинската община да му отстѫпятъ споредъ контракта още
за двѣ години тая половина часть, да издаде прѣварително испъл-
нение за да прибере тѣзъ годишни плодъ и най-послѣ моли да му
се заплатятъ всичкитѣ разноски.

При разглѣдането дѣлото на 14-и августъ 1882 година, въ
залата на засѣдането яви се само истецъ Зафиръ Златковъ, а от-
вѣтниците, ако и бѣха призовани по установленній редъ отъ закона
(ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Сѫдеб. Правила) съ призовка подъ №. 65
отъ 20-и мартъ т. г. и обнародвана въ броевете 35, 36 и 37 т. го-
дина, не се явиха.

Истецъ слѣдъ като обясни устно искътъ си, както и по-горѣ
се изложи, помоли сѫдътъ да се отложи дѣлото за едно кѣсно врѣме,
за когато да представи удостовѣрения, споредъ както се изискватъ
въ 3 членъ отъ контракта, че дѣйствително му била привезета полу-
вината часть отъ наетата мѣра.

Сѫдътъ като изслуша молбата на истецъ и заключението на и.
д. прокурора, слѣдъ съвѣщането си на основание ст. 139 отъ Врѣм.
Сѫд. Правила, опредѣли: щото дѣлото да се отложи за 31 августъ,
за когато истецъ да представи споменжитѣ по-горѣ удостовѣрения.

На 21 августъ 1882 година, при откриване засѣдането истецъ
се представи заедно съ нужднитѣ удостовѣрения, помоли сѫдътъ да
осуди село Власинската община задочно да му отстѫпи ползваніе
отъ мерата още за двѣ години, заплати станжалитѣ разноски, тѣй
сѫщо заплати лихвата на останалитѣ още да зема отъ нея община
7902 (седемъ хиляди деветстотинъ и два гроша),

Сѫдътъ,

Като изслуша устнитѣ обяснения на истецъ Зафиръ Златковъ
и заключението на И. Д. прокурора, който на пълно поддържа искътъ
на ищеща, като го намира за основенъ, при оттеглованіе на съвѣ-
щаніе за да разрѣши това дѣло като вѣзъ прѣдъ видъ:

1) че ищеща по настоящето дѣло, Зафиръ Златковъ, иска съ
контрактъ законенъ половина часть отъ мера, която Власинската
община му дала и на други общини отъ Българското княжество,
само и само да се отърве отъ дѣлътъ си къмъ Зафира Златковъ,
каквато мера като чужда половина не може никому да я дава,
освѣнъ сѫщите и притѣжатели, а именно Колуница и Божица;

2) че спорѣдъ третия членъ Власинската община се е задъл-
жила, че ако има въ дадената имъ мера притенция отъ другого, че
неправилно е дадено, прѣдоставя правото на ищеща да трѣси чрезъ
сѫдъ, и въ всичко се съгласява да му даде правото само, ако Злат-
ковъ прѣдстави нужднитѣ удостовѣрения, че дѣйствително му се
усвоила часть отъ мерата, нѣщо каквото ищеща Златковъ прѣдстави
като отъ общините Колуница и Божица, тѣй и отъ Трѣнския

окрѣженъ управителенъ съвѣтъ подъ №. 1124, въ които се опре-
дѣлява точно, че дѣйствително споредъ цѣлата мера, дадена Златкову,
половина е притѣжание на Божица и Колуница;

3) че като се е задължила общината да даде мерата си на
Златкова, тя е само въ право да даде собственната си, а не и чуж-
дата, слѣдователно, Златковъ е въ право да иска всичкитѣ си раз-
носки, както и лихвите на 7902 гроша за тѣзи двѣ години за да
испълни контракта си, както и всичкитѣ други разноски, които
Златковъ е направилъ, и

4) че отвѣтниците (Власинската община) сѫдѣ викани съ призовка
подъ №. 65 и обнародвано въ „Дѣржавенъ Вѣсникъ“ броевъ 35,
36 и 37 1882 г. и не се явили, причинитѣ на които сѫдѣ неизвѣстни
на сѫдътъ, то, на основание ст. ст. 79, 115 и. 2, 134, 138, 167, 265,
270, 273, 276, 271 п. 1, 286, 290 и 972 отъ Врѣменните Сѫдебни
Правила,

Рѣши задочно и неокончателно:

1) осужда с. Власинската община (Кралевство Сърбия) да за-
плати на Зафира Златковъ (7902) седемъ хиляди деветстотинъ и два
глоша дѣлътъ, (1897) хилядо осемстотинъ деветъдесетъ и седемъ гр.
двѣ годишна лихва на горнитѣ пари, (150) сто петдесетъ лева сѫ-
дебни разноски и денгуби; а тѣй сѫщо и сѫдебнитѣ разноски и
денгуби до привеждане рѣшението въ испълнение, и

2) допушта прѣварително испълнение на рѣшението, ако ищеща
се съобрази съ ст. 286 п. 3 ал. 2 отъ Времен. Сѫд. Правила.

Рѣшението въ окончателна форма се прочете днесъ на 26 ав-
густъ 1882 год. а не благодарната отъ него страна може да го обжа-
лова предъ Софийския апелативенъ сѫдъ въ два мѣсяченъ срокъ
отъ послѣдното трикратно обнародване въ „Дѣржавенъ Вѣсникъ“.

Първообразното подписали: предсѣдателъ: Ив. Ив. Доковъ, чле-
нове: С. Мановъ и С. Титковъ и приподписалъ секретаря Хар. С.
Драгановъ.

Предсѣдателъ: Ив. Ив. Доковъ.
Секретарь: Хар. С. Драгановъ.

2—(1279)—3

Отъ Военното Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

На НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРА бѣше благо-
угодно да разрѣши, щото всѣка година да постѫпватъ безплатно въ
морското училище двѣ млади българчета.

Военното Министерство, по заповѣдта на Военния Министъ,
като обявява това, добавя, че тѣй като отъ младежитѣ, които же-
ляятъ да постѫпятъ въ споменжитото училище се искатъ познания
отъ наукитѣ по опредѣлена программа, то желающитѣ при проше-
нието си трѣбва да прилагатъ освѣнъ метрическо и кръщально сви-
дѣтелство още медицинско свидѣтелство за здравието му и свидѣ-
телство или аттестатъ за преминованието курса на наукитѣ въ нѣ-
кое учебно заведение.

Сравнителна Таблица

за

Стойността на домашния работенъ добитъкъ, единъ екземпляръ, оцѣняванъ споредъ среднитѣ пазарни цѣни

отъ 11-и до 18-и октомври 1882 год.

№ по редъ	Название на окрѣзитѣ	Разпределение по качество на три разряда												Крави													
		Конъе				Биволи				Волове				Крави													
		I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II												
1	Софийский	160	—	100	—	50	—	150	—	100	—	60	—	120	—	80	—	50	—	100	—	60	—	40	—		
2	Кюстендилски	140	—	80	—	40	—	—	—	90	—	70	—	130	—	90	—	70	—	60	—	60	—	—	—		
3	„ Дупница	120	—	90	—	65	—	150	—	90	—	70	—	131	—	—	—	—	—	70	—	60	—	50	—	30	—
4	Вратчански	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	110	—	70	—	130	—	70	—	—	—	—	—	—	—	—	
5	„ (Бѣлослатина)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	110	—	70	—	130	—	70	—	—	—	—	—	—	—	—	
6	Видински	—	—	90	—	70	—	180	—	110	—	70	—	210	—	100	—	70	—	105	—	77	—	50	—	—	—
7	Плѣвенски	200	—	—	—	100	—	210	—	134	—	88	—	260	—	200	—	156	—	170	—	120	—	82	—	—	—
8	Свищовски	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	80	—	—	—	—	—
9	Търновски	220	—	110	—	52	—	210	—	140	—	115	—	175	—	125	—	25	—	150	—	80	—	60	—	—	—
10	Севлиевски	—	—	—	—	150	—	—	—	200	—	150	—	220	—	150	—	137	50	180	—	150	—	100	—	—	—
11	Русенски	—	—	—	—	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	122	—	80	—	—	—
12	Разградски	185	—	100	—	60	—	226	—	118	—	77	—	174	—	105	—	58	—	106	—	68	—	41	—	—	—
13	Разградски (Кеманларъ)	200	—	120	—	60	—	250	—	150	—	80	—	220	—	140	—	70	—	160	—	80	—	50	—	—	—
14	Силистренски	—	—	100	—	—	—	330	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35	—	—	—	40	—	—	—	—	—
15	Шуменски	222	—	132	—	98	—	157	—	133	—	96	—	144	—	107	—	75	—	102	—	78	—	23	—	—	

Софийско гр. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2445.

Софийското общинско управление, като е приготвило вече списъка на Софийските избиратели, съгласно новия избирателен законъ обявява съ настоящето, че по 7 членъ алинея 2-й отъ този законъ, единъ екземпляръ отъ спомѣнътия списъкъ е залепенъ вчера на 20 сего октомври въ помѣщението на това управление и е въ расположението на интересуващите се.

София, 21 октомври 1882 год.

Помощникъ Кмета: Райновъ.
Секретарь: Гр. Т. Гладиевъ.

2—[1479]—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2456.

Софийското градско общинско управление, обявява съ настоящето, че отъ 5 до 15 идущий мѣсецъ декември н. г. ще се държатъ въ помѣщението му публични аукционни търгове за отдаване подъ наемъ 39 зарзатчийски дюкани, прѣзъ врѣмето отъ 1-й януарий идущата 1883 год. до 1-й януарий 1884 год.

Търговетъ ще се държатъ за всѣки дюкянъ отдельно, отъ 10 до 12 ч. прѣдъ пладнѣ и отъ 2 до 3 часа слѣдъ пладнѣ.

Отъ конкурентите ще се иска предварително депозитъ за всѣки дюкянъ по 5% отъ досѣгашната му наемна плата.

По подробните условия, желающимъ могатъ да узнаятъ въ канцелариите на управлението; всѣки денъ освѣнъ неприсътвенни дни.

София 22 октомври 1882 год.

Помощникъ Кмета: Райновъ.
Секретарь: Гр. Т. Гладиевъ.

2—[1480]—3

Софийски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2516.

Софийски окръженъ управителъ съвѣтъ, съ настоящето извѣстява — интересуващите се, че отъ 20 до 30 идущий мѣсецъ ноември въ канцелариите на съвѣта, отъ 9 часътъ зарань до 3 подиръ обѣдъ, ще се произвѣжда публиченъ явенъ търгъ, за отдаванието подъ наемъ за отъ първи идущий януарий 1883 година до 31 декември същата година, подвѣдомственитѣ на съвѣта недвижими имущества, находящи се въ Соф. окр. правителственни, вакувски и на невозвръналитѣ се още отъ бѣгство владѣлици турци, освѣнъ земли.

Желающимъ да се търгуватъ трѣбва да се намиратъ въ опредѣленното врѣме въ канцелариите на съвѣта, гдѣто могатъ да се узнаватъ и подробните условия.

Предсѣдателъ: С. П. Величковъ.
Секретарь: Г. В. Райновъ.

3—[1463]—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2499.

Съ настоящето си Софийски окръженъ съвѣтъ обявява за всеобщо знание, че въ селото Раиновци Искречка околия се намира неизвѣстно кому принадлежащи единъ волъ (юва) който е дванадесетъ годишенъ, сивъ и ушитъ му на върха пререзани и около очите вакълъ.

Стопанина на горѣказаниетъ добитъкъ се призовава да се представи въ съвѣта отъ днесъ до 18 ноември, въ противенъ случай съвѣта ще продаде казаниетъ добитъкъ въ полза на хазната.

София, 18 октомври 1882 година.

Предсѣдателъ: С. П. Величковъ.
Секретарь: Г. В. Райновъ.

1—[1461]—1

Плѣвненски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2440.

Извѣстява се съ това на интересуващите се че ще се открие публиченъ търгъ за отдаванието съ наемъ за прѣзъ идущата 1883 година воденицитѣ на незавръналитѣ се изѣбѣство турци въ Ловченската Лукувитската и Тетевенската околии.

Желающимъ да наддаватъ могатъ да се отправятъ въ канцелариите на съвѣта, всѣкай денъ освѣнъ празничнитѣ, за да узнаятъ подробните условия на отдаванието, — и на 20-й казанния и ноемврий когато ще се произвѣжа търгътъ.

Предсѣдателъ: Мецовъ.

Членъ секретарь: А. Ц. Хитровъ.

3—[1462]—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2489.

Въ селото Брѣстовецъ (Плѣвненска околия) отъ преди единъ мѣсецъ се намира безъ притежателъ (юва) една кобила на год. 7—8, съ косъмъ червенъ и безъ да има особни нѣкои бѣлѣзи.

Това като извѣстява, съвѣта призовава притежателя на казанната кобила да се яви въ присѫтствието му стая за да му се предаде най късно до 60 дни отъ обнародванието на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Въ противенъ случай ще се продаде по установенитѣ редъ за въ полза на хазната.

Плѣвенъ, 14 октомври 1882 година.

Предсѣдателъ: Мецовъ.

Членъ секретарь: Димитровъ.

1—[1455]—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2519.

Въ село Владина (Ловченска околия) се намира отъ преди 7 дни незвѣстно кому принадлежащи (юва) едно мѣжко четирагодишно турмаче съ бѣлѣзи на лѣвото ухо рабашъ и на дѣсното ухо изрѣзано за бѣлѣгъ.

Това като обявява, съвѣта призовава стопанина на поменжато турмаче да се яви въ присѫтствието му стая за да му се предаде въ растояние на 60 дни отъ денътъ на обнародванието на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Въ противенъ случай ще се продаде по установенитѣ редъ за въ полза на хазната.

Плѣвенъ, 15 октомври 1882 година.

Предсѣдателъ: Мецовъ.

Членъ секретарь: Димитровъ.

1—[1456]—1

Свищовски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1724.

Тѣй като въ обявленето на Свищовски окръженъ съвѣтъ отъ 23-й септември т. г. подъ №. 1604, обнародвано въ брой 116 на „Държавенъ Вѣстникъ“ относително нѣкои изгубени добитъци, бѣлѣзитѣ на послѣдната биволица били невѣрни, защото общинското управление въ селото, на което е задържана тая биволица ги е показало погрѣшно, то въ допълнение на реченото обявление, извѣстява се че поменжата биволица има слѣдующите вѣрни бѣлѣзи: три годишна, караманеста, върховетъ на ушите и изрѣзани въ видъ на чешътъ, лѣвото ухо отдира оюкъ, между рога и ухото има брадавица, опашката и кѣса и на края бѣла.

При това окръжниятъ съвѣтъ съобщава че насъкоро сѫ испаднали безъ ступани още слѣдующите животни:

Единъ конъ, задържанъ въ село Орѣшъ, тригодишенъ, косъмъ червенъ, на дѣсното ухо ущъпнато и на задната му лѣва страна има дамга.

Едно магаре, среденъ растъ, косъмъ пепеливъ.

Които сѫ изгубили тия животни, да се явятъ въ Свищовски окр. съвѣтъ най късно до единъ мѣсецъ слѣдъ обнародванието на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, заедно съ нуждните свидѣтелства за да си ги докажатъ и взематъ назадъ.

Въ противенъ случай, тѣ ще се продадатъ за въ полза на хазната.

Свищовъ, 14 октомври 1882 година.

Предсѣдателъ: И. Н. Халачовъ.

Членъ секретарь: Божиновъ.

1—[1459]—1

Видински окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1650.

Видински окръженъ съдъ, углавно отдѣление, съгласно ст. 850 и 851 п. 1, 2 и 3 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, дири Владимиръ Новиковъ родомъ изъ г. Ужица (Сърбия) и Василь Симеоновъ родомъ отъ г. Свищовъ, бивши жандарми при Ломската полиция, а сега съ неизвѣстно мѣстоожителство, които се обвиняватъ въ това, че при испълнение должностната си нанесли побои на жителите: Мехмедъ Х. Мустафа и Муратъ Мехмедовъ жители отъ г. Ломъ.

Владимиръ Новиковъ е 22 годишенъ, рѣстъ високъ, снага суха, очи черни, носъ черенъ, лице дѣлгнесто, мустаки нѣма; а втори Василь Симеоновъ 24 годишенъ, рѣстъ срѣденъ, лице грапаво, мустаки малки черни, очи и коса черни; който знае гдѣ се намиратъ поменжитѣ обвиняеми задължава се да ги обади на мѣстните власти, а тѣ се умоляватъ да ги препроводятъ немедленно слѣдователю при Видински окръж. съдъ Ломски участъкъ.

Предсѣдателъ: Г. Д. Минковъ.

Подсекретарь: Христо X. Теодоровъ.

3—[1471]—3

ИЗВѢСТИЕ

Имамъ честь да извѣстя, че въ работите ми по покупка храни въ Рахово и околността му, освѣнъ досегашния тамъ мой управител г-нъ Михаилъ Димитровъ, назначавамъ днесъ за неговъ помощникъ, и г-нъ А. Иванчова, който теже свободно ще управлява както въ присѫтствието тѣй и въ отсѫтствието на г-на Димитрова тамкашнитѣ мои работи.

Браила, 1 октомври 1882 година.

А. Емберико.

1—[1445]—2

ОБЯВЛЕНИЕ

Инженерное отдѣленіе Военнаго Министерства симъ доводитъ до свѣденія, что въ помѣщението отдѣленія въ срѣду 3-го ноября состоятся переторжка на очистку отхожихъ мѣстъ, печей и трубъ воинскихъ зданій.

г. Софіи.

1—2

ОБЯВЛЕНИЕ

Самоковското Дѣвическо благоустройствено дружество „Звѣзда“ има честъта да обяви на почитаемата публика, че въ недѣля на 17 октомври се тегли лотарията съ продадени билети 892 и 89 нѣща печелихѫ слѣдующите номера: 3, 4, 120, 129, 140, 215, 236, 258, 398, 406, 410, 412, 423, 437, 438, 439, 447, 664, 678, 702, 708, 711, 718, 1017, 1024, 1033, 1038, 1048, 1050, 1051, 1053, 1054, 1060, 1067, 1069, 1076, 1077, 1095, 1097, 1101, 1115, 1145, 1146, 1150, 1157, 1309, 1317, 1334, 1345, 1355, 1360, 1374, 1393, 1442, 1449, 1460, 1466, 825, 830, 832, 768, 785, 812, 825, 830, 1158, 1263, 1274, 1279, 1284, 1221, 165, 177, 312, 1481, 1486, 519, 524, 537, 548, 566, 577, 592, 846, 862, 865, 866, 869, 873.

Предсѣдателка: Аглаица Манушева.